

عنوان مقاله:

بررسی نقش نهادها و زیرساخت ها بر تجارت دوجانبه ایران با شرکای عمده تجاری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های رشد و توسعه اقتصادی، دوره 9، شماره 35 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

حنانه آقاصفیری - دانشجوی دکتری اقتصاد کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

میلاد امینی زاده - دانشجوی دکتری اقتصاد کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

علیرضا کرباسی - استاد گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

نهادها و زیرساخت ها به عنوان مجموعه ای از عوامل اجتماعی، قوانین و خدمات زیربنایی از جمله عوامل کلیدی اثرگذار بر تجارت دوجانبه کشورها می باشند. از این رو، در این مطالعه سعی شده است تا اثرات نهادها و زیرساخت ها بر تجارت دوجانبه ایران و شرکای اصلی تجاری مورد بررسی قرار گیرد. به منظور دستیابی به این هدف، از الگوی جاذبه و روش درستمایی شبه بیشینه پوآسن بهره گرفته شده است و برآورد الگو بر اساس داده های تابلویی حجم تجارت میان ایران و شرکای تجاری در حال توسعه و توسعه یافته در دوره زمانی 1382 تا 1395 انجام شده است. نتایج مطالعه بیانگر آن است که اثرات متقابل شاخص های مختلف نهادی بر تجارت دوجانبه ایران با شرکای تجاری در حال توسعه و نیز شرکای تجاری توسعه یافته منفی و معنی دار است. به گونه ای که ایران متمایل به تجارت بیش تر با کشورهای دارای فساد کم تر، ثبات سیاسی بالاتر، مجری قوانین تسهیل کننده تجارت و با دموکراسی بیش تر است. اثرگذاری مثبت و معنی دار متغیرهای تفاوت شاخص های نهادی بر تجارت دوجانبه ایران با شرکای تجاری در حال توسعه و نیز شرکای اصلی توسعه یافته نشان داد که ایران با توجه به داشتن نهادهای ضعیف، متمایل به تجارت بیش تر با شرکایی است که دارای تفاوت نهادی بیش تر یا نهادهای قوی تر هستند. در نهایت، نتایج اثرات متقابل مثبت و معنی دار زیرساخت های حمل و نقل هوایی، شبکه ریلی، اشتراکات تلفن ثابت و اشتراکات تلفن همراه ایران و شرکای تجاری بر تجارت دوجانبه ایران با شرکای تجاری در حال توسعه و نیز شرکای تجاری توسعه یافته گویای آن است که این زیرساخت ها تسهیل کننده تجارت میان ایران و شرکای تجاری است.

کلمات کلیدی:

الگوی جاذبه، نهادها، تفاوت نهادی، زیرساخت ها، ایران، شرکای تجاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/885794>

